

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-394-4-69>

Тентюк Дмитро, аспірант кафедри ТІМ НАОМА
(науковий керівник, кандидат мистецтвознавства, доцент В. І. Петрашик)

Від аналогу до цифри: еволюція технологій та ідеологій у медіаарті України 1990–2010 років

Ключові слова: медіаарт, нові медіа, інтерактивні медіа, відеоарт, нетарт.

Dmytro Tentiuk, PhD student at the Department of Theory and History of Art, NAFAA (academic mentor: Associate Professor Volodymyr Petrashyk)

From analog to digital: the evolution of technologies and ideologies in Ukrainian media art from 1990 to 2010

Abstract. The period of 1990–2010 was marked by significant changes in Ukrainian media art, the transition from the analog to the digital paradigm. This era witnessed profound ideological changes mirrored by technological progress. Some of the most prominent works include Kulchytsky-Chekorssky's *Highway Nyman* (1998), which combines pop culture and high art, and the *Real Camera* project (1992), which comments on the intrusion of technology into everyday life. The experimental nature of media art from these years is evident in works such as *Voices of Love* (1994) and Akuvido's *Interactive City* in the 2000s. Such works reflect not only Ukrainian artistic ingenuity, but also raise questions about the social role of technology.

Key words: media art, new media, interactive media, video art, real-time system, net art.

Період 1990–2010 рр. заслуговує особливої уваги в історії медіа-арту України. Від аналогової до цифрової парадигми, зміни технологій супроводжувались глибокими змінами в ідеологічних концепціях творчості.

Дует Кульчицький – Чеکورський у 1998 р. вже застосовував апропріацію, створюючи “Highway Nyman”. Цей проєкт, поєднуючи елементи поп-культури та високого мистецтва символізує відгук на постмодерністські тенденції.

Робота 1992 р. “Real Camera” стала іронічним коментарем до втручання технологій у повсякденне життя. Поява камер на вулицях міст викликало ейфорію і страх, що було відображено в реакціях людей у цьому проєкті.

«Голоси любові» 1994 р. від Савадова та Сенченко знову підкреслюють експериментальний характер медіа-арту того періоду, зосереджуючись на голосах, які втрачені в цифровому віці.

2000-ті рр. відзначилися новим підходом до вивчення цифрового простору. “City Interactive” від Akuvido показує, як місто може стати цифровою інтерактивною платформою, в якій кожен об'єкт інтерпретується як частина більшої мережі.

“ALGORITHMORGANISM” від ujif_notfound та v4w.enko досліджує живість алгоритмів. Тут технологія перетворюється на мистецтво, що імітує або навіть створює життя.

Централізовані системи стають предметом критики в “DECENTRALAND” від Олександра Сіроуса, де цифрові тераріуми слугують метафорою нових форм взаємодії в цифровому віці.

Відоображаючи тенденції переходу від аналогових до цифрових технологій, ці проєкти показують еволюцію медіа-арту України. Вона виявляє не тільки творчість українських художників, але і викликає питання про роль технологій у нашому суспільстві.

